

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.III.36/2025/5. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2025. június 11. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberkereskedelem és kényszermunka büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 I.r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2025. március 07. napján kihirdetett 4.B.4/2023/104. számú ítéletét *megváltoztatja*,

Terhelt1 I.r. vádlott terhére megállapított emberkereskedelem és kényszermunka büntette a Btk. 192. § (2) bekezdés 1. fordulata, a/ és b/ pontja és a (5) bekezdés I. tétel b/ és d/ pontja szerint minősül.

Terhelt1 I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 6 (hat) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetést 7 (hét) évre súlyosítja.

A testi épség elleni bűncselekményre vonatkozó felmentő rendelkezést mellőzi.

Terhelt1 I.r. vádlott által fizetendő bűnügyi költség összege 603.564,- (hatszázháromezer-ötszázhatvannégy) forint.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét azzal, hogy a bevezető részben tárgyalási napként feltünteti 2023. október 04. napját; az I.r. vádlott állandó lakcíme: cím45.; személyi igazolványának száma: szám1.

I n d o k o l á s

[1] A Székesfehérvári Törvényszék a 2025. március 7. napján kihirdetett 4.B.4/2023/104. számú ítéletében Terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett emberkereskedelem és kényszermunka büntetében [Btk. 192.§ (2) bekezdés I. és IV. fordulat a/ és b/ pont, (5) bekezdés I. tétel b/ és d/ pont]. Ezért 5 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre, 250 napi tétel pénzbüntetésre, és mellékbüntetésül 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 4.000 forintban állapította meg és rendelkezett az így kiszabott 1.000.000 forint pénzbüntetés szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, annak meg nem fizetése esetén. Megállapította, hogy a vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban és bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámításáról és az I.r. vádlott által külön viselendő 567.564 forint bűnügyi költségről, továbbá felmentette Terhelt1 I.r. vádlottat a testi sértés büntette [Btk. 164.§ (1) és (3) bekezdés] miatt emelt vád alól.

[2] Az ítélet ellen az ügyész az I.r. vádlott terhére, további bűncselekmények megállapítása, a szabadságvesztés büntetés, valamint a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának lényeges emelése, a felmentő rendelkezés mellőzése érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] Terhelt1 I.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért éltek jogorvoslattal.

[4] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.68/2023/8-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést annak helyes indokai alapján fenntartotta, míg a védelem jogorvoslati kérelmeit alaptalannak ítélte. Rámutatott, hogy a felülbírálat terjedelme teljes körű a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdése alapján. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a másodfokú felülbírálatot akadályozó eljárási hibát nem vétett. Az I.r. vádlott védekezésére is figyelemmel igen széles körű bizonyítást vett fel, melynek anyagát részletesen elemezte, indokát adta a nem teljesített bizonyítási indítványok elutasításának is. Aprólékosan megindokolta, hogy az egyéb bizonyítékok fényében miért fogadta el a sértettek vallomásának elemeit. A bírói mérlegelés logikus, a következtetések okszerűek.

[5] Az ügyészség a tényállást megalapozottnak tartotta, de megjegyezte, hogy az elsőfokú bíróság a 4.B.40/2024/2. számú határozatával Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben – a terhelt halála okán – az eljárást megszüntette, ezért a tényállásban az elkövető és társa megjelölését pontosítani szükséges, míg a [11] bekezdésben az elkövetés éve elírásra került, az helyesen 2021. év.

[6] A vádlott bűnösségére vont következtetés helytálló, azonban tévedett a törvényszék a bűncselekmény minősítését illetően. Az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségét a Btk. 192.§ (2) bekezdés I. és IV. fordulat alapján az a/ és b/ pontjaiba ütköző és az (5) bekezdés b/ és d/ pontja szerint minősülő emberkereskedelem és kényszermunka büntetében állapította meg. A jogellenes cselekmény folytatására rábírást (sértettek általi terménylopás) nem látta megállapíthatónak, ezért a IV. fordulatot mellőzni szükséges.

[7] Az ügyészség rámutatott, hogy az ítélet [11] bekezdésében rögzített tényállás alapján a vádlotti magatartás további 3 rendbeli, a Btk. 194.§ (2) bekezdés b/ pontja szerinti személyi szabadság megsértése büntetnének a megállapítására is alkalmas, hiszen az I.r. vádlott nem csupán a munkavégzés időtartamára korlátozta a sértettek mozgási lehetőségét. Az elsőfokú bíróság indokolása ebben a körben akkor lenne elfogadható, ha a vádlott csak a munkavégzés idejére korlátozta volna a sértettek figyelmét, illetőleg tiltotta volna meg a munkaterület elhagyását, amely lényegében szinte mindig azonos volt a vádlotti ingatlannal. A sértettek, gazdasághoz történő, tényállásban rögzített módon kötése – melyet a vádlotti családdal jó baráti viszonyban álló szomszédok, a két házzal arrébb lakó tanú2 és családja, az ott nekik dolgozó, jelen ügy sértettjeit időnként felügyelő tanú14, valamint a vádlotti családnál 20 éve élő és dolgozó tanú1 folyamatos figyelme tovább erősített – a sértetteket a távozásban megakadályozták, melynek célja a saját és családja megélhetésének biztosítása, valamint – a [7] bekezdés szerint az volt, hogy a történetek a hatóság előtt rejtve maradjanak.

[8] A sértettek munkavégzés érdekében és azzal összefüggő bántalmazását a tényállás rögzíti, mely a Btk. 192.§ (2) bekezdés b/ pont első fordulata szerinti erőszak alkalmazásával kitétel megállapítására alkalmas, ezért a Btk. 164.§ (3) bekezdésére vonatkozó felmentő ítéleti rendelkezést mellőzni szükséges.

[9] A minősítés megváltoztatása a büntetési tételkeret 5 évtől 15 évig terjedő emelkedését vonja maga után, az irányadó középmérték 10 év. A halmazati büntetés, valamint az elsőfokú bíróság által is értékelt bűnösségi körülmények a szabadságvesztésnek és ahhoz igazodóan a közügyektől eltiltásnak jelentős mértékű súlyosítását teszik indokolttá.

[10] Az ügyészség felhívta a figyelmet, hogy az elsőfokú bíróság két tételt nem számított hozzá az Terhelt1 I.r. vádlott által viselendő bűnügyi költséghez. Az I.r. vádlott védelmét a 2021. október 15. és 16. napjain történt gyanúsított kihallgatáskor dr. ügyvéd1 kirendelt védő látta el, a nyomozó hatóság a védő díját 21.600 Ft és 14.400 Ft-ban állapította meg azzal, hogy azt bejegyezni rendeli a költségjegyzék 1-2. tételszáma alá. Az összesített költségjegyzéken azonban ezek a tételek nem kerültek feltüntetésre, melyek megfizetésére a vádlott köteles.

[11] Az ügyészség az egyéb rendelkezéseket helytállónak tartotta. Összefoglalva indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az ítéletet változtassa meg akként, hogy a bevezető részben 2023. október 4. napját is tüntesse fel, az I.r. vádlott terhére megállapított emberi szabadság elleni bűncselekmény jogszabályi megjelöléséből a Btk. 192.§ (2) bekezdés IV. fordulátát mellőzze,

[12] a vádlott bűnösségét további 3 rendbeli, a Btk. 194.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b/ pontja szerint minősülő személyi szabadság megsértésének büntetében állapítsa meg, a testi épség elleni bűncselekményre vonatkozó felmentő rendelkezést mellőzze, a kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát jelentősen súlyosítsa, továbbá a vádlottat 603.564 Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezze. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

[13] Terhelt1 I.r. vádlott *védője fellebbezése írásbeli indokolásában* a fellebbezést elsődlegesen a felmentés, másodlagosan az enyhítés irányában tartotta fenn. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítás során eljárási hibát nem vétett, de tényállása mégsem megalapozott, mivel kizárólag az ellentmondásos és nem ellenőrizhető sértetti vallomásokon alapszik.

[14] Terhelt1 tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, melyet az elsőfokon eljáró bíróság nem fogadott el. Sajnos az eljárás során a sértetteket a bíróság már nem tudta kihallgatni, azonban védelem álláspontja szerint a sértetti vallomások több helyen pontatlanok, feltételezéseket tartalmaznak. A sértettek beszámolnak fenyegetésről és bántalmazásról is, azonban ezeket nem sikerült a vádhatóságnak bizonyítania. Mindhárom sértett arról számol be, hogy nem mertek elmenni, mert attól tartottak, hogy ezért megverik őket, azonban egyik sértett sem ment el az ingatlanból, annak ellenére, hogy annak kapuja tárva nyitva volt. A bántalmazások megtörténte is csak a sértetti vallomásokon alapul. Az I. számú tanú kihallgatásáról készült felvételen az eljáró nyomozó a tanú helyett adja meg a választ a feltett kérdésre.

[15] tanú4 bántalmazásáról megint csak a sértett vallomása áll rendelkezésre. A kirendelt orvos-szakértő sem tudott egyértelmű választ adni a feltett kérdésre, így a védelem álláspontja, hogy a Btk. 164.§ (3) bekezdésére vonatkozó rendelkezést – az ügyészi indítvánnyal egyezően – mellőzni kell.

[16] Szintén mellőzni szükséges a Btk. 192.§ (2) bekezdés IV. fordulátát, mivel a jogellenes cselekmény nem nyert bizonyítást, vagyis a vádlott semmiféle jogellenes cselekményre nem bírta rá sértetteket.

[17] Téves az az ügyészi álláspont, hogy a vádlott nem csupán a munkavégzés idejére korlátozta a sértettek mozgási lehetőségét, így megállapítható 3 rb, a Btk. 194.§ (2) bekezdés b/ pontja szerinti személyi szabadság megsértésének büntette is a vádlott terhére. A lefolytatott bizonyítási eljárás során olyan adat nem merült fel, hogy a sértetteket bárki figyelemmel kísérte volna. Sőt ezzel ellenkezőleg; az ingatlan kapuja nyitva volt, vagyis a sértettek mozgását senki nem kísérte nyomon és szabadon mozoghattak. A kihallgatott rendőrök is mind úgy nyilatkoztak, hogy szinte napi rendszerességgel jártak az utcában, több

alkalommal látták az ott lévő sértetteket, volt, hogy beszéltek is velük, azonban egyik sértett sem kért segítséget és egyik sértett sem panaszkodott. A személyi szabadság korlátozásának ellentmond az a tény is, hogy I. számú sértett az utcán pakoló tehergépkocsiban töltötte az éjszakáit, így bármikor elmehetett volna és akár segítséget is kérhetett volna, ha valóban olyan mostoha körülmények között kellett élni, ahogy azt állította. A helyismeret hiánya pedig a védelem álláspontja szerint nem lehet indoka annak, hogy a sértettek nem mertek elmenni az ingatlanból, ugyanis maga az ingatlan 150 méter távolságra fekszik a forgalmas főúttól.

[18] A védelem sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság több olyan érdektelen tanú vallomását sem vett figyelembe, akik rendszeresen vagy alkalomszerűen látogatták az I.r. vádlott családját és ottlétük ideje alatt bántalmazást nem láttak, illetve a sértetteket látták enni ebéddidőben, akik éppen meleg ételt fogyasztottak.

[19] Az elsőfokon eljáró bíróság megállapíthatónak látta, hogy az I.r. vádlott erőszakkal vagy fenyegetéssel kényszerítette a sértetteket munkavégzésre, mely a védelem álláspontja szerint nem került bizonyításra.

[20] Fentiek alapján, amennyiben Terhelt1 vádlott bűnös, akkor a Btk. 192.§ (2) bekezdés I. fordulat a/ pontjába ütköző és az (5) bekezdés b/ és d/ pontja szerint minősülő emberkereskedelem és kényszerszolgálat büntetése bűnös, és nem állapítható meg terhére sem testi sértés, sem a személyi szabadság megsértése bűncselekménye.

[21] A büntetés enyhítése körében a védő rámutatott, hogy védence egészségi állapotára vonatkozóan több orvosi dokumentációt csatolt jelen büntetőeljárásban, azonban az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetése óta Terhelt1 I.r. vádlott egészségi állapota tovább romlott. Balesetből kifolyólag keletkezett gerincbántalmai miatt az I.r. vádlottat rokkant ellátásba vették, melyről igazolást csatolt a védelem. Ezen kívül szívritmus-szabályozóval rendelkezik, valamint a tüdőkapacitása rendkívüli módon megromlott. Az éjszakai légzéskimaradások okán az I.r. vádlottnak az alvási időszakban – tekintettel arra, hogy az éjszakák 50 %-ban a légzése 90 % alatti oxigén telítettséget mutat – oxigén rásegítésre van szüksége, melyet egy TB által támogatott gép biztosít számára. Az oxigén adagolása 7 liter/perc. Ezen rásegítés nélkül a vádlott élete veszélybe kerülhet, mely a védelem álláspontja szerint vádlott börtöntűrő képességét jelentős mértékben rontja, mivel a BV. Intézetek nincsenek ilyen készülékkel ellátva.

[22] Mindezekre figyelemmel kérte a védő a büntetés méltányos enyhítését arra az esetre, ha a felmentésnek nem lenne törvényes alapja.

[23] A másodfokú bíróság nyilvános ülésén az ügyész perbeszédében az átiratban foglaltakat fenntartotta. A védő fellebbezésében írtakra figyelemmel rámutatott, hogy az ügyészség sem tudja eredménnyel azt támadni, miszerint nem állapítható meg a szakértői vélemény ismeretében további bűncselekményként a testi sértés büntette. Éppen ezért a védelem sem támadhatja eredménnyel a bizonyítékok értékelését, mint ahogyan ezt a fellebbezés és indokolásában teszi.

[24] A személyi szabadság megsértése vonatkozásában hivatkozott az ügyész az ítélet [7] bekezdésére, illetve két olyan tanú vallomására, akik szerint a sértettek folyamatos ellenőrzés alatt álltak. Elmehtek volna, mivel fizikailag nem voltak akadályozva, de messzire nem jutottak volna, mert a faluban hallgatólágosan mindenki tudta, hogy mi folyik az I.r. vádlott által lakott ingatlanokban. Tevékenységeüket folyamatosan felügyelte tanú1 és tanú2. Ezek a sértettek olyan helyzetben voltak, amikor nem dolgoztak, akkor is képtelenek lettek volna elhagyni a munkavégzés területét, illetve a települést. Sem irataik, sem pénzük nem volt, az

egyik sértett (az I. számú tanú) sérült volt, tanú35nak pedig olyan erős dioptriás szemüvegre lett volna szüksége, amely nélkül biztonsággal nem is tudott volna közlekedni.

[25] Összességében a tényállás alapján indítványozta az ügyész az I. r. vádlott terhére további 3 rb személyi szabadság megsértése büntetének megállapítását. Az elsőfokú bíróság súlyos testi sértés büntette alól felmentette a vádlottat, ennek mellőzésére tett indítványt, mely nem nyitja meg a harmadfokot, mert vád tárgya sem volt.

[26] Amennyiben az ítéltábla megállapítja a további bűncselekményekben való bűnösséget, akkor a büntetési tételkeret is módosul, ez alapozhatja meg a súlyosításra irányuló fellebbezés fenntartását.

[27] Az ügyész ismét felhívta a figyelmet, hogy a bűnügyi költség vonatkozásában egy számítási hiba történt. Az iratok között elfekvő, Terhelt2 II.r. vádlottat érintő megszüntető határozatban az elsőfokú bíróság bűnügyi költségről nem rendelkezett, mivel minden egyetemleges költség lett volna, amely az eljárás során felmerült.

[28] Terhelt1 I.r. vádlott *védője* perbeszédében fenntartotta a felmentés, másodlagosan enyhítés iránti fellebbezését és annak indokait az írásbelivel egyezően adta elő. Osztotta az ügyész álláspontját abban a tekintetben, hogy a testi sértés büntette nem állapítható meg a védenccé terhére. Kérte mellőzni az emberkereskedelem és kényszermunka büntette minősítéséből a IV. fordulat – jogellenes cselekményre való rábírás – megállapítását ténybeli alap hiányában. Kérte elutasítani az ügyésznek a további 3 rb személyi szabadság megsértése büntetének megállapítására vonatkozó indítványát.

[29] A védő hangsúlyozta, hogy ha megvalósult is az emberkereskedelem és kényszermunka büntette a Btk. 192.§ (2) bekezdés I. fordulat a/ és b/ pont, (5) bekezdés I. tétel b/ és d/ pont szerint, más bűncselekmény nem róható védenccé terhére. Ebből kifolyólag a halmazati szabályok mellőzésével a büntetési tételkeret 5-10 évig terjed, melynek 7 év 6 hónap a középmértéke, amiből a bíróságnak ki kell indulni. Az elsőfokú bíróság feltárta a súlyosító és enyhítő körülményeket, melyek túlsúlyban vannak. Az I.r. vádlottat ezidáig egyszer vonták felelősségre, hulladékgazdálkodás vétsége miatt. Értékelte a bíróság a jelentős időmúlást, ami nyomatékos enyhítő körülmény, továbbá az I.r. vádlott rokkant állapotát, ami a szabadságvesztés-büntetés végrehajtását jelentősen megnehezíti, illetve akár lehetetlenné is teszi.

[30] Az elsőfokú bíróság ítélete óta a vádlott egyézsége jelentős mértékben leromlott, az éjszakát a úgy tölti, hogy egy 25 kg súlyú oxigénutánpótlást biztosító gépet használ, amit a büntetés-végrehajtási intézet nem tud a számára biztosítani. Ezért kérte a védő a másodfokú bíróságot, hogy a szabadságvesztés büntetést jelentős mértékben enyhítse.

[31] Terhelt1 I.r. vádlott *az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában* hangsúlyozta, hogy nem követett el bűncselekményt. Azzal érvelt, hogy az ő védekezését megerősítette számos személy, többek között a rendőrök is. A sértettek nem voltak bezárva, kijártak az utcára cseresznyét szedni, boltba trafikba mentek. Egyikük Település1n dolgozott egyedül, felügyelet nélkül. Ezt azok a szomszédok tudták volna bizonyítani, akiket az elsőfokú bíróság nem hallgatott ki. Ő maga semmiben nem korlátozta a 3 személyt, mivel volt egy másik párkapcsolata, amely miatt nem tartózkodott hosszabb ideig Település2on. Nem felel meg a valóságnak, hogy éheztek a sértettek, mert főztek nekik. Jó viszonyban voltak egymással, bántalmazásról szó sem volt. Pénzt nem kértek a munkájukért, mert azt úgyis borra költötték volna. Nem volt semmi probléma, amíg a harmadik ember meg nem jelent, ő biztatta fel a másik kettőt, hogy mondjanak valótlanságokat. tanú35 és tanú4 öbb éven át normális

körülmények között éltek, amíg ott laktak náluk, amikor elmentek, mindhárman meg is haltak.

[32] Az I.r. vádlott a saját körülményeiről elmondta, hogy elvesztette a feleségét és a fiát egy év alatt. Az ő egészségi állapota is rohamosan romlik, márt meghalt volna, ha a családja nem gondozná. Folyamatosan fullad, oxigénpalackkal tud csak aludni. Kérte a felmentését, de ha mégis bűnösnek látja a bíróság, akkor vegye figyelembe a súlyos betegségeit és enyhítse a büntetést.

[33] Az ügyészi fellebbezés az alábbiak szerint részben alapos.

[34] A Be. 590.§ (1) és (2) bekezdése szerint a másodfokú bíróság, amennyiben a törvény kivételt nem tesz, a fellebbezéssel érintett ítéletet teljeskörűen, az azt megelőző eljárással együtt bírálja felül. A felülbírálat során vizsgálja az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását, tekintet nélkül arra, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[35] A törvényszék ítéletével szemben a Be. 583.§ (1) – (2) bekezdése alapján az ügyészség a bűnösség megállapítását és a minősítést sérelmezte, míg az I.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért jelentettek be fellebbezést. Támadták a tényállást, a bűnösség megállapítást és a bünteteskiszabást is.

[36] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének felülvizsgálatát a Be. 590.§ (1) bekezdésében meghatározott módon, azaz teljeskörűen végezte el.

[37] A felülbírálat során megvizsgálta az elsőfokú bíróság eljárását, valamint a törvényszéknek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó valamennyi rendelkezését. Azt állapította meg, hogy a törvényszék a Büntetőeljárási Törvény rendelkezéseinek megfelelően folytatta le az eljárást, és nem vétett olyan eljárásjogi szabálysértést, amely az érdemi felülbírálat akadályát jelentette volna.

[38] A Fejér Vármegyei Főügyészség számú vádirata 2023. január 26. napján - Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlottak ellen - érkezett a Székesfehérvári Törvényszékre. Az ügyészség Terhelt1 I.r. vádlottat és Terhelt2 II.r. vádlottat, mint a Btk. 13.§ (2) bekezdése szerinti társtetteseket 1 rendbeli a Btk. 192.§ (2) bekezdés a/ és b/ pontjába ütköző és az (5) bekezdés b/ és d/ pontja szerint minősülő több ember sérelmére, a sértettek sanyargatásával, megfélemlítéssel, a sértettek kiszolgáltatott helyzetét kihasználva rábírással, illetve erőszakkal és bántalmazással való fenyegetéssel elkövetett emberkereskedelem és kényszermunka büntetével, továbbá 3 rendbeli a Btk. 194.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b/ pontja szerint minősülő aljas indokból elkövetett személyi szabadság megsértésének büntetével vádolta.

[39] A törvényszék 2023. február 1. napján rendelkezett az I.r. vádlott letartóztatásának fenntartásáról, majd 2023. február 21-én kelt intézkedésével 2023. március 22. napjára kitűzte az előkészítő ülést.

[40] Az előkészítő ülésen Terhelt1 I.r. vádlott a büntetőjogi felelősségét nem ismerte el a vádiratban foglaltakkal egyezően és nem mondott le a tárgyaláshoz való jogáról. Terhelt2 II.r. vádlott nem jelent meg, mivel március 17-én kórházba került. Ezért a törvényszék az ügyet az I.r. vádlott tekintetében tárgyalásra utalta, melynek határnapját 2023. június 2-re tűzte ki. A védelem előterjesztette részletes bizonyítási indítványait, az I.r. vádlott munkaviszonyára, egészségi állapotára vonatkozó iratokat csatolt, illetve kérte a letartóztatás megszüntetését. Az

elsőfokú bíróság a 2023. március 22. napján kelt 17-I. számú végzésével az I.r. vádlott letartóztatását megszüntette és bűnügyi felügyeletét rendelte el Település3-Település2, cím46 szám alatti lakcímére korlátozva. Az előkészítő ülést a II.r. vádlott vonatkozásában elhalasztotta és igazságügyi orvos-szakértői vizsgálatát rendelte el, mely szakvéleményt a szakértő 2023. május 30-án előterjesztette.

[41] A 2023. június 2. napján tartott újabb előkészítő ülésen Terhelt2 II.r. vádlott egészségi állapota amiatt ismét nem jelent meg, ezért az elsőfokú bíróság az ügyet az ő vonatkozásában elkülönítette, majd az orvos-szakértői véleményben foglaltakra figyelemmel ugyanezen a napon kelt 4.B.29/2023/2. számú végzésével felfüggesztette.

[42] Az elsőfokú bíróság az ügyet a 2023. június 2. napján tartott első tárgyalási napot követően az folyamatosan tárgyalta. Ekkor kihallgatta az I.r. vádlottat, ismertette nyomozati vallomásait, vallomást tett továbbá tanú1, az I-II.r. vádlottakkal együtt lakó személy, nyilatkozott tanú35 sértett egészségi állapotáról, illetve az I.r. vádlott bántalmazó magatartása folytán elszenvedett sérüléseiről szakértői igazságügyi orvos-szakértő [31-es jkv].

[43] A 2023. szeptember 27. napi tárgyaláson kihallgatta a törvényszék a védelem által indítványozott tanú7, tanú8t, tanú9t, tanú10 állatorvost, tanú12 az I.r. vádlott ismeretségi köréből, és megszüntette az I. r. vádlott bűnügyi felügyeletét.

[44] A 2023. október 4. napi tárgyaláson vallomást tett tanú13, az I.r. vádlott egyik veje és tanú15 jó ismerőse, tanú36 állatorvos, tanú19, az I.r. vádlott barátja, tanú20, tanú17, tanú18 szomszédok [40-es jkv.]. A törvényszék a 2024. január 10. napjára kitűzött tárgyalást védői kérelemre – az I. és II.r. vádlottak fiának, tanú2nek 2023. december 16. napján bekövetkezett halála miatt - 2024. március 13. napjára halasztotta. Ekkor kihallgatta az elsőfokú bíróság tanú14 szomszédot, aki szintén az I.r. vádlottnál dolgozott, tanú25 postást, tanú16 barátot, tanú27 ismerőst, továbbá tanú37, tanú38, tanú39 rendőröket, tanú40 szomszédot [73-as jkv.].

[45] A 2024. június 19-i tárgyalási napon kihallgatta a törvényszék tanúként tanú31 ismerőst, tanú43 és tanú44 önkormányzati dolgozókat, tanú41 rendőrt [84-es jkv.]. A 2024. október 9. napi tárgyalás Terhelt1 I.r. vádlott távolmaradása miatt nem volt megterthető.

[46] A 2025. január 8-i tárgyalási napon kihallgatta az elsőfokú bíróság tanú42 kórházi szociális munkást, tanú21 szomszédot, tanú3 barátot, majd a 2024. március 9. napján elhunyt I. számú tanú videofelvételen rögzített vallomását (melyben bemutatkozik és személyi adatait közli) lejátszotta, és a jegyzőkönyv tartalmával egybe vettette. Ismertette a cím47 szám előtt a rendszám1 forgalmi rendszámú tehergépjárművel szemben foganatosított rendőri intézkedésről, 2021. február 1-én és a 2021. április 23-án, cím48 utcában rendszám2-as rendszámú gépjármű ellen foganatosított rendőri intézkedésről készült jelentést. Ismertette tanú35 sértett halotti anyakönyvi kivonatát, a róla készült igazságügyi elmeorvos-szakértői véleményt, tanú45 I.sz. tanú kórházi ellátásnak leleteit, tanú4 sértettéről készült adatközlést, mely 2020. január 1. és 2022. január 2. között kelt. Az I.r. vádlott továbbra is kérte tanú34, tanú23 és tanú22, továbbá tanú46 és tanú47 háziorvos kihallgatását, melyet a bíróság elutasított [102-es jkv.].

[47] A 2025. március 7. napján tárgyalási napon a törvényszék ismertette a helyszíni szemle alkalmával készült fényképfelvételeket, az I.r. vádlott priuszát, majd a bizonyítási eljárást befejezte és a perbeszéd megőrzését követően ügydöntő határozatot hozott [104-es jkv.].

[48] A fent írtak szerint az elsőfokú bíróság összegyűjtötte és tárgyalás anyagává tette azon bizonyítékokat, amelyek az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükségesek voltak. Az eljárás alatt elhunyt sértettek nyomozati szakban tett vallomásait felolvasással tette a bizonyítás anyagává. Nagyon sok, a védelem által indítványozott tanút hallgatott ki,

ismertetve nyomozati vallomásaikat, illetve a két nyilatkozatuk között felmerült ellentmondásokat igyekezett tisztázni, mely több esetben nem vezetett eredményre.

[49] A törvényszék egymással összevetette az általa kihallgatott vádlott, a sértettek és más tanúk vallomásait, az igazságügyi orvos-szakértői véleményeket, a helyszíni szemle anyagát, továbbá az egyéb releváns okiratok adatait.

[50] Ezeket a személyi és okirati, illetve szakértői bizonyítékokat kimerítő részletességgel bemutatta és elemezte az ítélete 6-12. oldalán, messzemenően eleget téve az indokolási kötelezettségének.

[51] Indokát adta ítéletében annak is, hogy a védelem további bizonyítási indítványait miért utasította el, azok miért voltak szükségtelenek a tényállás megállapításához. Ezzel a táblabíróság is egyetértett.

[52] Logikai hibáktól mentesen vette számba a rendelkezésre álló bizonyítékokat, amelyek értékelésekor megalapozottan mutatott rá, hogy az I.r. vádlott védekezését, illetve az érdekkörébe tartozó tanúk vallomásait miért nem fogadta el, és a tényállást alapvetően miért a sértettek vallomásai, és az azokat alátámasztó bizonyítékok alapján állapította meg.

[53] A másodfokú bíróság a kifogástalan és teljes körű bizonyítékértékelésének fölösleges megismétlése helyett csupán a törvényesség szempontjából vitatott eljárás és bizonyítás körében reflektál a védelmi felvetésekre az alábbiak szerint:

[54] A kihallgatott tanúk, három nagy csoportra oszthatók. Egyrészt a sértettek; néhai tanú³⁵, tanú⁴ és az I. számú tanú (tanú⁴⁵), akik a nyomozás során egyformán mondták el az általuk megélt eseményeket.

[55] A sértettek beszámoltak arról, hogyan kerültek az I.r. vádlotthoz, tőle milyen ajánlatot kaptak, milyen munkákat kellett végezniük, illetve milyen körülmények közt laktak. Elmondták, hogy a munkájukért pénzbeli ellentételezést nem kaptak, a mobiltelefont és a személyes iratokat az I.r. vádlott tőlük elvette. Megfelelő ruházatot, takarókat nem kaptak, az élelmezés kevés és szegényes volt, egy romos házban, valamint egy furgonban laktak, fűtésre, kulturált tisztálkodásra, mosásra, orvosi ellátásra lehetőségük volt, ha fáztak, a lovakhoz mentek be az istállóba. Terhelt¹ I.r. vádlott és élettársa megalázták, becsmérelték őket, sőt az I.r. terhelt fenyegette és bántalmazta is. Előadták, hogyan bánt velük néhai Terhelt² - volt II.r. vádlott -, illetve tanú¹, akik az ételt adagolták, illetve felügyelték őket. tanú⁴ és tanú³⁵ beszámoltak arról, hogy jelentős testtömegvesztést szenvedtek el az éhezés következtében, az I. számú tanú pedig úgy nyilatkozott, hogy inkább a börtönt választotta a rossz bánásmód és éhezés helyett, ezért feladta magát a rendőröknek.

[56] A nyomozás során, a helyszínen készített fotók a részben leégett házról, annak külső és belső állapotáról, mely emberi lakhatás céljára alkalmatlan rendelkezésre állnak a sértettek akkori leromlott fizikai-egészségi állapotát, ruházatukat, ápolatlanságukat hűen tükröző, róluk készült fényképek, magukért beszélnek. A képek a sértetti vallomásokat minden tekintetben alátámasztják, mint a néhai tanú² tanúnál lakó és dolgozó tanú¹⁴ vallomása.

[57] A tanúk következő csoportjába tartoznak pl. az intézkedő rendőrök, akiknek az I. számú tanú a fentiek szerint elmondta, hogy miért akarta, hogy elvigyék és azért jelentkezett, mert vele szemben elfogatóparancs van kiadva.

[58] Ide tartoznak azon tanúk, akik az I.r. vádlottal baráti vagy ismerősi kapcsolatban nem álltak, de észlelhették a sértetteket az I.r. vádlott telkén, és elmondták milyen körülmények közt látták őket. Ők az önkormányzati dolgozók, az állatorvosok, a postás és a kórházi

szociális munkás. A sértettek rossz fizikai-egészségi állapotáról többen nyilatkoztak, mint pl. tanú25, tanú31, tanú18, tanú42.

[59] Az érdektelen tanúk vallomásai tehát megerősítették a sértettek által elmondottakat az elhelyezésükre, és piszkos, hajléktalannak tűnő kinézetükre.

[60] A legtöbbben azonban, ha találkoztak is a sértettekkel, velük kapcsolatba nem kerültek, érdemi információval szolgálni nem tudtak.

[61] A tanúk harmadik csoportja Terhelt I.r vádlott rokonai, ismerősei, akik az eljárás során észlelhetően az I.r. vádlottat mentő vallomást tettek; így a sértettek állapotának, az általuk végzett munkának vagy az I.r. vádlott sértettekkel való személyes kapcsolatának leírásával.

[62] Egyes tanúk nyomozati és tárgyalási szakban tett vallomásai közt igen jelentős ellentmondások mutatkoztak, amit a kihallgatott személyek a tárgyalási szakban megmagyarázni nem tudtak.

[63] tanú8 tanú pl. a nyomozás során még nem emlékezett a sértettekre, elmondása szerint a lovakat meg sem nézte, mert félt tőlük. A tárgyaláson már azt vallotta, hogy együtt vacsoráztak a sértettekkel, akik gondozottak voltak, fürödtek, rendes ruha volt rajtuk. Állítása szerint tanú48 is ott volt, aki előtte azt vallotta a tárgyaláson, hogy nem találkozott az emberekkel, majd tanú8val szembesítésekor már emlékezni kezdett, mikor tanú8 többször is elismételte a vacsorát, azzal, hogy „ott volt még a két izé is”.

[64] Ugyanilyen ellentmondóak voltak tanú1 vallomásai is a sértettek elhelyezéséről, étkeztetéséről. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy tanú1 vallomása teljes mértékben elfogult, hiszen ő is abszolút függő helyzetben van az I.r. vádlottal, a családdal él évtizedek óta, mint háztartási alkalmazott, aki ugyanúgy nem kap fizetést a munkájáért, mint a sértettek. Azon kívül részt vett a sértettek felügyeletében, foglalkoztatásában, nekik utasításokat adott, az étkeztetésüket is szabályozta. Ily módon tőle az önvádra kötelezés tilalma folytán tárgyilagos vallomás nem volt várható.

[65] A védői fellebbezés indokolásával kapcsolatban a másodfokú bíróság arra mutat rá, hogy az I. számú tanú videon rögzített és jegyzőkönyvbe vett nyilatkozatai közötti apróbb elhallások az elsőfokú bíróság a tárgyaláson a védelmi indítvány alapján megvizsgálta, és a jegyzőkönyvben rögzítette a javításokat [102. jkv.]. A sértett vallomását ennek megfelelően értékelte.

[66] A védő érvelésével szemben az ítéltábla álláspontja az, hogy a sértettek nem feltételezéseket adtak elő, hanem az általuk megéltek. Nyilatkozataik egyezők voltak pl. abban is, hogy tanú4 és tanú35 a hosszú ideje tartó hiányos élelmezésük miatt jelentős súlyvesztést állapítottak meg magukon a mérlegelés alkalmával. Az I. számú tanúnak 3 hét is elég volt az éhezésből, inkább feladta magát a rendőröknek mondván, hogy „még az utcán is jobb volt”.

[67] Nem tudta elfogadni a táblabíróság sem azt a védelmi hivatkozást, miszerint a sértettek a szabad elmenetelben nem voltak korlátozottak, mert a kapu nyitva volt és kijárhattak az ingatlanból. A sértettek önrendelkezési képességüket veszítették el azáltal, hogy nem volt hová menniük, nem volt pénzük, nem voltak irataik, mobiltelefonjuk, segítségük,

családi kapcsolataik, hogy helyzetükön érdemben változtassanak. A kiszolgáltatott helyzetük nem azonos a szigorúan vett helyváltoztatási korlátozással.

[68] A kiszolgáltatott helyzet ismérvei a sértettek a terhelthez költözését megelőzően fennállnak, ha ők idősebb korúak, hajléktalanként, a megélhetésüket biztosító rendszeres jövedelem nélkül, nehéz anyagi és szociális körülmények között éltek. Az ennek ismeretében lévő terhelt a sértettek kiszolgáltatott helyzetét fenntartja, ha odaköltözésük után a sértetteknek a munkavégzés ellenében járó keresménye, a nyugellátása és szociális járandósága felett ő rendelkezik, ő határozza meg, hogy ezekből mikor és mennyit juttat a sértetteknek. Így a sértetteknek valós választási lehetősége nincs, mert a terhelt magatartása megakadályozza őket abban, hogy saját érdekeik szem előtt tartásával hozzák meg a további sorsukat érintő döntéseiket és kiszolgáltatott helyzetükből kitörhessenek [BH2024.205. I. pont].

[69] E feltételeknek a három sértett helyzete minden szempontból megfelelt.

[70] A vádlotti védekezéssel szemben a fent részletezett bizonyítékok egyenként és egymást kiegészítve olyan zárt okozati láncot alkotnak, amely alapján a bíróság minden kétséget kizáróan meg tudta állapítani Terhelt1 I.r. vádlott bűnösségét.

[71] A védelmi érvelés a bizonyítékok eltérő mérlegelését célozza, mely a fellebbezési eljárásban - azonos bizonyítási anyag mellett - nem lehetséges, ily módon a felmentésre irányuló fellebbezés nem foghatott helyt.

[72] Az elsőfokú bíróság tehát a törvényesen beszerzett bizonyítékok logikus és teljes körű értékelésével nagyrészt megalapozott tényállást állapított meg.

[73] A Be. 593.§ (1) bekezdés a/ pontja szerint, az iratok tartalma alapján, csupán az alábbi kiegészítéseket kell tenni:

[74] Az [5] bekezdés „Terhelt2 II.r. vádlott” helyett a „társa” megjelölés helyes.

[75] A [7] bekezdés úgy helyes, hogy néhai tanú4 sértett 2020 január hónap közepétől lakott Terhelt1 I.r. vádlott családjánál.

[76] Az ítélet [9] bekezdése kiegészítendő azzal, hogy néhai tanú35 és tanú4 sértettek az éhezés következtében jelentős, kb. 20 kg testtömegvesztést szenvedtek el, illetve leromlott egészségi állapotban voltak.

[77] A [11] bekezdésben, a 6. oldal 4. sorában megjelölt dátum helyesen: 2021. október 14.

[78] A [11] bekezdés végén rögzíteni kell, hogy néhai tanú35 sértett az elkövetési időben 65 éves volt és 2021. december 27-én elhunyt. Néhai tanú4 sértett 54 éves volt és 2023. február 9. napján hunyt el. Az I. számú tanú (néhai tanú45 sértett) 47 éves volt és 2024. március 9. napján elhalálozott.

[79] A [12] bekezdésben rögzíteni kell, hogy Terhelt2 volt II.r. vádlott 2024. július 13. napján elhunyt.

[80] A fenti kiegészítéssel immár teljesen megalapozott tényállást az ítéltábla is irányadónak tekintett és a Be. 593.§ (3) bekezdése szerint ennek alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet.

[81] A törvényszék okszerűen következtetett az I.r. vádlott bűnösségére, a cselekmény minősítése is nagyrészt törvényes, illetve a megnevezése helyes.

[82] Az emberkereskedelem és kényszermunka bűncselekményének jogi tárgya az emberi méltóságból levezethető önrendelkezési jog azon eleme, amelynél fogva az ember a maga személyében ember marad, és nem válhat eszközzé vagy tárggyá.

[83] Emberkereskedelem büntette valósul meg, ha a munkavégzésre kényszerítés kiszolgáltatott személy sérelmére, e helyzetének a kihasználásával, előny szerzése érdekében történik, és az elkövető kizsákmányolás céljából sértettet toboroz, szállít és elszállásol [BH2020.30.].

[84] Megvalósítja az emberkereskedelem és kényszermunka büntettét, aki rendszeres előny szerzése céljából a sértetteket úgy bírja rá a munkavégzésre, hogy őket megteveszti - pl. jelen ügyben tanú4t - a lakhatási körülményeik, a munkavégzés díjazása és a saját részesedése tekintetében, továbbá kihasználja a rendszeres jövedelem nélkül, hajléktalanként élő, önálló életvezetésre csak igen korlátozott mértékben képes, idősebb korú, tényleges választási lehetőséggel nem rendelkező sértettek kiszolgáltatott helyzetét, mint ez ügyben tanú35 sértett esetében [BH2024.205. II. pont].

[85] Az emberkereskedelem büntettséghez fűzött miniszteri indoklás szerint a kizsákmányolás pontos definícióját a 2011/36/EU irányelv, és egyéb, az emberkereskedelem megelőzésére és leküzdésére vonatkozó nemzetközi dokumentumok nem adják meg, csupán annak tipikus, minimálisan büntetendő előfordulási eseteit sorolják fel, így többek között a más prostitúciójának kihasználását is. Erre tekintettel a törvény megfelelő absztrakcióval határozza meg értelmező rendelkezésben a kizsákmányolás fogalmát, miszerint a kizsákmányolás a kiszolgáltatott helyzetbe hozott vagy abban tartott sértett e helyzetének kihasználásával előny szerzésére törekvés. Így a törvénybe foglalt értelmező rendelkezés szerint *a kizsákmányolás központi fogalmi elemei*: a kiszolgáltatott helyzettel visszaélés, illetve az előny szerzésére törekvés [lásd a Btk. 192.§ (8) bekezdésben az értelmező rendelkezés]. A kiszolgáltatott helyzet előállhat egy tényező következményeként, de kiválthatja azt több tényező összessége, a kiszolgáltatott helyzetet előidézhetheti az elkövető, de az fennállhat tőle függetlenül is. Utóbbi esetben az elkövetői visszaélés a már meglévő kiszolgáltatott helyzet fenntartásával, vagy az abból való kilábalás megakadályozásával valósulhat meg. A kizsákmányolási célzat fennáll már azzal, hogy az elkövető törekszik az előny megszerzésére.

[86] Az erőszak, fenyegetés, megtevesztés büntetési tételt növelő tényezők. Terhelt1 I.r. vádlott rendszeresen élt ezekkel a módszerekkel. Az erőszak általában fizikai ráhatás gyakorlását feltételezi a sértettre, és általában magában foglalja a könnyű testi sértés okozásának lehetőségét is. A fenyegetéshez a Btk. 459. § (1) bekezdés 7. pontja szerinti „egyszerű” fenyegetés fogalom is elegendő, eszerint súlyos hátrány kilátásba helyezése,

amely alkalmas arra, hogy a megfenyegetettben komoly félelmet keltsen. A megtévesztés jelentheti a sértett minden olyan elkövető általi félrevezetését, amely a sértettben olyan hamis képzet kialakulásához vezet, hogy az elkövető iránt bizalommal lehet, és annak akarata szerint önként cselekszik [Bfv.644/2023/9.].

[87] A védelem által vitatott kiszolgáltatott helyzet értelmezésével összefüggésben a Kúria leszögezte: a hajléktalan, családi és társadalmi kapcsolatokkal, valamint jövedelemmel nem rendelkező, önmagát még csak alapszinten eltartani is korlátozottan képes személy kiszolgáltatott helyzetben van [a Kúria Bfv.I.506/2022. és Bfv.II.600/2019/13.].

[88] A kiszolgáltatott helyzet megléte e helyzet kialakulásának felróhatóságától független ténykérdés, közömbös, hogy a sértett e kiszolgáltatott állapotát mi idézte elő. E körben nem képezheti vizsgálat tárgyát az, hogy mi vezetett a kiszolgáltatott helyzetet megalapozó körülmények kialakulásához.

[89] Az emberkereskedelem és kényszermunka elkövetője nem mentesülhet a büntetőjogi felelősségre vonás alól még akkor sem, ha a sértett a kiszolgáltatott helyzetét a saját felróható magatartásával idézte elő. Jelentősége kizárólag annak van, hogy az elkövető – a sértett kiszolgáltatott helyzetét felismerve – azt kihasználta-e.

[90] A felsorolt kritériumon az irányadó tényállásban mind jelen vannak.

[91] Helyesen állapította meg tehát az elsőfokú bíróság, hogy az I.r. vádlott a tényállásban körülírt magatartásaival megvalósította a Btk. 192.§ (2) bekezdés 1. fordulat a/ és b/ pont szerinti, illetve az (5) bekezdés I. tétel b/ és d/ pontja alapján több ember sérelmére, megtévesztéssel, a sértettek sanyargatásával, kiszolgáltatott helyzetüket kihasználva erőszakkal, fenyegetéssel, illetve kényszerítéssel elkövetett emberkereskedelem és kényszermunka büntettét, melyet, mint társtettes követett el, mivel elhunyt társa ezzel egyetértett, vele szándékegységben vett részt a bűncselekmény elkövetésében.

[92] Ugyanakkor a táblabíróság sem látta megállapíthatónak az emberkereskedelem és kényszermunka büntette mellett valóságos anyagi halmazatban a 3 rb személyi szabadság megsértésének büntettét [Btk. 194.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ pont].

[93] A kialakult joggyakorlati értelmezés szerint az emberkereskedelem sértettjeiként a kiszolgáltatott személyek tartózkodási helyének kijelölése, szabad mozgásuk korlátok közé szorítása vagy ellenőrzése és a kiszolgáltatottságuk miatt szükséges ellátásuk biztosítása mind olyan magatartás, amely az emberkereskedelem véghezvitelét, a kizsákmányolást, illetve annak fenntartását hivatott szolgálni. Ezért a Btk. 192.§ (8) bekezdése szerinti kizsákmányolás elősegítése céljából történő elszállásolás a tényleges szállásadáson kívül magába foglalhatja a szálláson történő ellátást (élelmezés, ruházat, egyéb személyes szükségletek biztosítása) és a sértetteknek a szálláshelyen történő állandó vagy időszakos felügyeletét (ellenőrzését, számonkérését) is [BH2023.90.].

[94] Az emberkereskedelem és kényszermunka bűncselekményének jogi tárgya a személyi szabadság, a közrend és a közbiztonság, így lényegében a személyi szabadság megsértésének büntette jogi tárgyával egyező.

[95] Az irányadó tényállás szerint a sértettek vonatkozásában nem állapítható meg olyan többlettényállási elem, amely az emberkereskedelem és kényszermunka büntette körébe tartozó munkavégzés után, attól időben és térben elkülönülve akként valósult volna meg, hogy a sértettek be lettek volna zárva vagy szabad mozgásuk egyéb módon lett volna akadályozva. A sértetteknek az adott ingatlanon belül való elszállásolására, illetve ott

tartására eleve a munkavégzés céljából került sor. A sértettek beszűkült lehetőségei, korlátozott döntési helyzete az egész cselekmény vonatkozásában megállapítható, mely az emberkereskedelem és kényszermunka büntettének ismérve. A személyi szabadság megsértése büntettének megállapítása ily módon a kétszeres értékelés tilalmába ütközne.

[96] Ugyanakkor megalapozott a Btk. 192. § (2) bekezdés 4. fordulatóban írt elkövetési magatartás mellőzésére irányuló ügyészi és védelmi hivatkozás, mert a tényállásban - terménylopásra vonatkozó bizonyítékok hiányában - nem került rögzítésre jogellenes cselekedet végzésére rábírás. Mivel ezen minősítés ténybeli alapja hiányzik, ennek a jogszabályi hivatkozását az ítéltábla mellőzte.

[97] A testi sértés [Btk. 164.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés] vádja alól történő felmentő rendelkezés is szükségtelen volt, mert a vádirati tényállásban kizárólag a sanyargatás alátámasztására került feltüntetésre fizikai bántalmazás, ezért az ügyész külön bűncselekményként a vádemeléskor nem értékelte.

[98] A vádemelés mellőzésének éppen az volt az oka, hogy a nyomozás során nem volt kétséget kizáró bizonyíték erre a cselekményre, mivel orvosi dokumentumok nem voltak, a sértettek meghaltak, személyes vizsgálatuk nem volt lehetséges, így igazságügyi orvosszakértői vélemény nem készült. Ezért a másodfokú bíróság a felmentő rendelkezést mellőzte.

[99] A büntetés kiszabása során az enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság nagyobb részt helyesen tárta fel, de nem a súlyuknak megfelelő nyomatékkal értékelte. További súlyosító körülmény a hasonló jellegű bűncselekmények gyakorisága a Győri Ítéltábla illetékességi területén, különös tekintettel ez a fajta elkövetési magatartás; az ún. „csicskáztatás” a Székesfehérvári Törvényszék körzetében. A statisztikai adatok szerint 2020-ban nem volt ilyen ügy, 2021-ben 1, 2022-ben 8, 2023-ban 2, 2024-ben pedig már 11 ügy volt folyamatban emberkereskedelem és kényszermunka büntette miatt a táblabíróságon, melyekből 11-ben a Székesfehérvári Törvényszék járt el elsőfokú bíróságként.

[100] A büntetési tétel 5-10 év, melynek a középértéke 7 év 6 hónap. Az I.r. vádlott terhére megállapított bűncselekmény tárgyi súlya kiemelkedő a saját kategóriáján belül is, figyelemmel a durva elkövetési módra; a sanyargatás mértékére, az embertelen életkörülményekre. Ezért osztotta a táblabíróság azt az ügyészi álláspontot, hogy a büntetési tétel minimumát alig meghaladó mértékben meghatározott szabadságvesztés büntetés nem áll arányban a vádlott cselekvőségével, ezért annak súlyosítása szükséges.

[101] Az ítéltábla ennek megfelelően felemelte a szabadságvesztés tartamát a középértékhez közelítve.

[102] Az I.r. terhelt személyi körülményei, megromlott egészségi állapota már értékelést nyert a Btk. 35.§ (2) bekezdés szerint alkalmazott, eggyel enyhébb végrehajtási fokozatban, ezért azokat nem lehet további enyhítő tényezőként figyelembe venni.

[103] A bűncselekmény jellegéből adódó parazita életvitel miatt a közügyektől eltiltás mellékbüntetés a Btk. 61.§ (1) bekezdése és a 62.§ (1) bekezdés alapján indokolt és arányos a szabadságvesztés büntetés mértékével.

[104] Terhelt1 I.r. vádlott a terhére rótt bűncselekményt anyagi haszonszerzés céljából valósított meg, ily módon a vele szemben a Btk. 50.§ (2) bekezdés és 51.§ (1) – (2) bekezdés alapján alkalmazott pénzbüntetés szükséges, a napi tétel száma és összege igazodik a cselekmény tárgyi súlyához és a terhelt vagyoni viszonyaihoz.

[105] Helytálló az ügyészi észrevétel, miszerint az Terhelt1 I.r. vádlott által viselendő bűnügyi költség összege nem teljes. Az I.r. vádlott védelmét a 2021. október 15. és 16. napjain történt gyanúsított kihallgatáskor dr. ügyvéd1 kirendelt védő látta el, amiért a nyomozó hatóság a védő díját 21.600 Ft és 14.400 Ft-ban állapította meg azzal, hogy azt bejegyezni rendeli a költségjegyzék 1-2. tételszáma alá. Az összesített költségjegyzéken ez nem került feltüntetésre, de megfizetésére az I.r. vádlott köteles.

[106] Ezért az ítéltábla ezen összegeket hozzáadta az elsőfokú bíróság által megállapított bűnügyi költséghez és az Terhelt1 I.r. vádlott által viselendő bűnügyi költség összegét 603.564 forintban határozta meg.

[107] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

[108] A fentiekben kifejtettek alapján az ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék 2025. március 7. napján kihirdetett 4.B.4/2023/104. számú ítéletét a Be. 606.§ (1) bekezdése szerint a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően megváltoztatta, egyebekben a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a Be. 561.§ (1) bekezdés szerint a bevezető részben tárgyalási napként feltüntette 2023. október 4. napját, továbbá a Be. 561.§ (2) bekezdés b/ pontja értelmében helyesbítette a rendelkező részben a terhelt megváltozott személyi adatait.

Győr, 2025. június 11.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

Dr. Vajda Edit sk.
előadó bíró

Dr. Varga Gábor sk.
bíró

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Székesfehérvári Törvényszék 2025. március 07. napján kihirdetett 4.B.4/2023/104. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2025. június 11.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke